

А ще, SAP підтримує Україну... «одним з аспектів нашої допомоги є технологія. Від початку повномасштабної війни ми безплатно надали українським клієнтам підтримку програмного забезпечення та хмарних сервісів на суму понад 30 мільйонів євро. Звільнення від цієї плати ми подовжимо на перший квартал 2023 року, а також надамо Міністерству оборони України близько 1000 ліцензій на програмне забезпечення. Щоб гарантувати, що найважливіші закупівлі товарів можуть дістатися до України, торік ми надали відкритий доступ до SAP Ariba Discovery, що з'єднує бізнес-покупців із кваліфікованими постачальниками з усього світу, і продовжуємо надавати його в 2023 році.» [1].

Загалом, SAP ERP є потужною бізнес-програмою, яка допомагає управляти бізнесом, ця програма підвищує ефективність завдяки покращенню автоматизації бізнес-процесів, оптимізації фінансових та складських процесів та забезпеченню швидкого й точного доступу до інформації. SAP ERP є відмінним вибором для підприємств, які шукають ефективну та надійну систему управління своїм бізнесом.

Список використаної літератури:

1. SAP підтверджує свою підтримку України. URL: <https://news.sap.com/ukraine/2023/01/sap-pidtvverджує-svoю-pidtrimku-ukraїni/?amp=1>

*Чемчикаленко Р.А., к.е.н., доцент,
доцент кафедри економіки та менеджменту,
Українська інженерно-педагогічна академія, м. Харків*

МОЖЛИВОСТІ ТА ЗАГРОЗИ ВІД ЦИФРОВІЗАЦІЇ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЕКОНОМІКИ

Оцінюючи значення активізації використання цифрових технологій або ж, як це прийнято називати, «цифровізації» чи на англійський манер «діджиталізації» економіки, варто згадати міркування з цього приводу фахівців Українського інституту майбутнього, котрі в своїй програмі «Україна 2030Е – країна з розвинутою цифровою економікою» вважають, що в найближчі 5-10 років дане

явище не тільки стане одним із головних факторів зростання світової економіки, але й має слугувати «головним інструментом для досягнення стратегічної цілі України – збільшення ВВП у 8 разів, до 1 трлн дол. у 2030Е, та забезпечення добробуту, комфорту та якості життя українців на рівні, вищому за середній показник у Європі» [1].

При цьому варто відзначити, що в більшості досліджень з даної проблематики акцент уваги ставиться саме на ролі й значення цифровізації для розвитку передусім в сфері державного управління, тоді як в даному дослідженні хотілось би акцентувати увагу на ролі даних процесів безпосередньо для бізнесу (хоча можливо й з макроповіді розвитку вітчизняної економіки).

Незважаючи на поширення досліджень в сфері оцінки позитивних й негативних наслідків цифровізації в світі варто відзначити, що для різних країн і суспільств вона матиме різне значення й різний, доволі часто навіть діаметрально протилежний вплив.

Вже сьогодні згідно з даними Світового банку частка ІКТ у ВВП країн членів ОЕСР становить близько 6%, тоді як в країн, що розвиваються, – значно менше. Але й в розвинених країнах простежується нелінійність зв'язку між рівнем розвитку країни та внеском ІКТ у ВВП відповідної країни. Так, наприклад, в США, де діють 8 з 14 найбільших у світі за розмірами доходу високотехнологічних ІТ-компаній, внесок відповідного сектора у ВВП становить близько 7%, а в Ірландії, де відсутнє таке всесвітньо відоме явище сфери ІТ як «Кремнієва долина», – аж 12% [2, с. 12].

Різних поглядів притримуються сьогодні фахівці й щодо впливу цифровізації на стан світової економіки. Зокрема, Д. Назіпов прогнозує, що інформаційні технології здатні забезпечити від ¼ до 1/3 загального обсягу економічного зростання [3, с. 69]. При тому інші автори відзначають, що через активізацію використання в світі цифрових технологій підвищується швидкість

отримання необхідних послуг або товарів; знижується їх вартість для кінцевого користувача завдяки зниженню кількості посередників; спрощується вихід постачальників товарів і послуг на користувачів [4, с. 14]. Центр Разумкова підійшов більш розгорнуто й виділив 4 типа переваг цифрових технологій на економіку: переваги на рівні всього суспільства (наприклад, підвищення якості життя завдяки покращенню задоволення відомих і нових потреб; зростання продуктивності суспільної праці тощо); на рівні окремих компаній і виробництв (зокрема, позбавлення від посередників; оптимізація витрат тощо); технологічні переваги (зокрема робот з Big Data); на рівні споживача та працівника (зниження вартості платежів й поява нових джерел доходу тощо) [5, с. 82-83].

Але практично ті ж самі автори відзначають й наявність загроз пов'язаних з короткостроковим зниженням продуктивності праці через впровадження нових технологій; скорочення чисельності працюючих; тимчасове зростання нерівномірності в розподілі доходів на період підвищення кваліфікації працюючих до потрібного рівня кваліфікації тощо [4, с. 14].

В багатьох дослідженнях вивчається вплив цифровізації на різні сфери економіки, наявності соціально-політичних передумов, проте автори чомусь забувають про стартові позиції економік різних країн і вплив цього фактору на ефективність використання ІКТ.

На думку автора даного дослідження, цифровізація є аналогом мультиплікатора в моделі ефекту фінансового важеля – за наявності високих стартових позицій вона в рази збільшує доходи в економіці, й, навпаки, – при низькому старті «вбиває» слабку економіку. Основна причина цього криється передусім в розвиненості промисловості. ІКТ самі по собі не створюють додаткової вартості, але в поєднанні з потрібними факторами виробництва й промисловими технологіями – можуть бути підґрунтям стрибкоподібного

розвитку економічної системи як це вже було за часів винаходу ткацького станку, продуктів нафтопереробки, появи ПК і т.д.

Зважаючи на деіндустріалізацію вітчизняної економіки (падіння промисловості оцінюється на рівні 42,6% при зменшенні ВВП на 31% [6]) широке запровадження ІКТ в нашій країні не дасть відчутного результату, а в інших – збільшуватиме розрив вітчизняної й світових економік. Саме тому сьогодні керівництву нашої країни потрібно змістити акценти у своїй економічній політиці з тотального превалювання переведення економіки на діджитал-платформу, до балансу між переважним відновленням індустріального характеру економіки країни за активного використання ІКТ. Вже сьогодні потрібно не тільки шукати можливості збереженні ІТ-фахівців, але передусім потрібно зберегти й відновити промисловість та її людський і техніко-технологічний потенціали.

Список використаної літератури:

1. Україна 2030Е – країна з розвинутою цифровою економікою. URL: <https://strategy.uifuture.org/kraina-z-rozvinutoyu-cifrovoyu-ekonomikoyu.html#>.
2. Доклад о мировом развитии «Цифровые дивиденды». Группа Всемирного банка. URL: <http://documents.worldbank.org>.
3. Назипов Д. А. ИТ позволяют банкам наращивать прибыль. *Банковское дело*. № 12. 2007. С. 68-71.
4. Карчева Г. Т., Огородня Д. В., Опенько В. А. Цифрова економіка та її вплив на розвиток національної та міжнародної економіки. *Фінансовий простір*. 2017. № 3(27). С. 13-21.
5. Цифрова економіка: тренди, ризики та соціальні детермінанти. Центр Разумкова. Видавництво «Заповіт», 2020. 182 с.
6. Як українська промисловість долає воєнні виклики. URL: <https://zn.ua/ukr/promyshliennost/jak-ukrajinska-promislovist-dolaje-vojenni-vikliki.html>.